

Katedra sociálních věd UPa
Komunitní studia
Protokol o hodnocení bakalářské práce
Posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Petra Vedejová

**Název práce: VLIV STARÉ VIETNAMSKÉ GENERACE NA INTEGRACI SVÝCH POTOMKŮ
V ČESKÉ REPUBLICE**

Oponoval: PhDr. Michal Tošner, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (*uved'te, do jaké míry byl naplněn*):

Cílem diplomové práce bylo popsat postoje generace vietnamských přestěhovalců na integraci jejich dětí. Z praktické části se o těchto postojích dozvíme mnoho zajímavého. Práce je však nešťastně rámována teoretickou částí, která pracuje se silným předpokladem kulturních rozdílností a s naprosto z analytického hlediska neadekvátně použitým pojmem „vietnamské komunity“. Studentka dosáhla cíle, který si vytkla, avšak ze samotných dat vyplývá, jak hluboce problematický je (multi)kulturní přístup k dané problematice. V praktické části práce se cíle podařilo dosáhnout, avšak celkový pojmový a teoretický horizont práce je značně zúžený.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Již z úvodu je zřejmé, že autorka zvolila jednoznačně etno-kulturní hledisko, které zdůrazňuje a předpokládá pevné etnické a kulturní rozdíly. V úvodu práce nenajdeme větu, kde by se neobjevovaly pojmy jako kultura, komunita, národnost, identita a skupina. Tato interpretace je přitom prezentována jako „reálná“ a není reflektováno, že se jedná pouze o jeden z možných výkladových rámců. Navíc pojem „komunita“ pro množinu všech přistěhovalců do ČR z Vietnamu je nejen nesprávně použit, ale je v přímém rozporu s empiricky doložitelnou strukturou vztahů mezi zkoumanými aktéry, kteří netvoří soudržnou komunitu, ale možnou třídu aktérů na základě diferencujících znaků. Kulturní hranice je zde jednoznačně položena mezi přistěhovalce s jejich potomky a majoritu. To v jistém smyslu koliduje s celkovým tématem, kterým je sice integrace, ale také identifikace generačně mladších potomků těchto přistěhovalců s majoritním společenským prostředím v ČR.

Kulturalistické hledisko pak implikuje další části práce, jako je stručný výklad historie Vietnamu, politické a náboženské situace. Relevantnější je popis ustavování migračního systému mezi ČR a Vietnamem. Za zajímavou subkapitolu považuji kapitolu o strukturálních principech utváření jmen včetně přejímání jmen českých. Pojem integrace je zde představen příliš obecně na to, že měl být stěžejním pro celou práci. Podobně jako pojem menšiny a etnické identity. Zde však pozitivně hodnotím důraz na flexibilní utváření identit, resp. identifikací u mladší generace. To implikuje možnost, že v důsledku vzniká kulturní rozdíl nikoli mezi většinou a menšinou, ale mezi starší generací přistěhovalců z Vietnamu a jejich potomky. Třigenerační model integrace není jasně zohledněn. V oblasti integrace se pak zaměřuje na jazyk, vzdělávací systém, pracovní trh a ekonomiku a „specifickou“ kriminalitu.

V praktické části stanovuje okruhy vlastního dotazníkového řešení. Hypotézy nejsou zcela hypotézami, ale zakládají relevantní okruhy průzkumu daného tématu. Samotný výzkum je proveden korektně. Grafy a tabulky jsou v dobré kvalitě. Některé výsledky, jako například skladba jídelníčku hovoří proti předpokladům kulturní odlišnosti. Využívání českých chův pak může být klíčem ke kulturní adaptaci mladší generaci, ke kulturní hybriditě a dynamické identifikaci pojednávané třídě aktérů. Z výzkumu vyplývá, že potomci přistěhovalců sdílí každodenní praxe z velké míry se svými vrstevníky bez ohledu na předpokládané kulturní odlišnosti. Starší generace pak deklaruje z většiny vůli k další migraci nebo návratu. V tomto ohledu by bylo zajímavé kontrolně získat data o postojích generace mladší, která by mohla korigovat toto zjištění, které je prezentováno v závěrech. Studentka v závěru je snad až příliš hodnotící a znovu v závěru považuje tzv. vietnamskou komunitu za homogenní, byť vnitřně rozporný blok. Dílčí zjištění prezentovaného výzkumu jsou rozhodně zajímavá, avšak slabinou

práce je nereflektované užívání etno-kulturního hlediska, jehož rozpory, které se ukázaly ve vlastním výzkumu, nejsou studentkou dořešeny. Práce je psána v oboru komunitních studií, proto je možné tento nedostatek ještě akceptovat, a vyzdvihnout přínos dílčích zjištění k velmi zajímavému tématu identifikace a integrace potomků vietnamských přistěhovalců v ČR.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Z hlediska jazykového projevu je práce v pořádku, bez závažnějších formulačních či gramatických chyb. Odkazy v textu jsou konzistentní, pouze tečka by měla následovat až za závorkou. Seznam literatury dodržuje zvolenou normu. Zdroje jsou četné a relevantní. Přílohy obsahují dotazník a seznam grafů. Po formální stránce tedy nemám vážnějších výhrad.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Předložená bakalářská práce se zabývá aktuálním společenským tématem, což je jednoznačně její klad. K celkové kvalitě by přispělo kritičtější užívání pojmů „komunita“, „kultura“ etc. Multikulturální řešení v současné době již vyjevilo své slabiny v oblasti praktické politiky, a proto je zajímavé nahlížet problémy nikoli skrze předpokládané pevné hranice, ale skrze dynamiku identifikací a procesy kulturní hybridizace namísto integrace příslušníků diskretních skupin. Práci však považuji v jejím celku za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

Prosím studentku, zda by se vyjádřila k výše uvedeným výhradám.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Předloženou bakalářskou práci Petry Vedejové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou velmi dobře.

Datum: 21. 8. 2013

Podpis:

